

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

143. pieprasa piemērot saskaņotas un bargas sankcijas par savvaļas dzīvnieku un to ķermeņa daļu, kā arī retu augu un koku kontrabandu Savienībā;

o

o o

144. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, valstu parlamentiem, CEPOL, Eiropolam, Eirojustam, OLAF, Eiropas Padomei, ESAO, Interpolam, UNODC, Pasaules Bankai un FATF/GAFI.

P7_TA(2013)0246

Sociālie mājokļi Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūcija par sociālajiem mājokļiem Eiropas Savienībā (2012/2293(INI))

(2016/C 065/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), jo īpaši tā 3. panta 3. punktu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši tā 9., 14., 148., 151., 153. un 160. pantu, kā arī tā 26. protokolu par sabiedriskiem pakalpojumiem,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 34. un 36. pantu,
- ņemot vērā LESD 26. protokolu par sabiedriskajiem pakalpojumiem,
- ņemot vērā pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši tās 30. pantu (tiesības uz aizsardzību pret nabadzību un sociālo atstumtību), 31. pantu (tiesības uz mājokli) un 16. pantu (ģimenes tiesības uz sociālo, juridisko un ekonomisko aizsardzību),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu, ⁽²⁾
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 18. aprīļa paziņojumu “Virzoties uz ekonomikas atlabšanu ar daudzām jaunām darba vietām” (COM(2012)0173),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758), un ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas, kā arī Reģionu komitejas atzinumus un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju ⁽²⁾ par šo jautājumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu un Regulas (EK) Nr. 1784/1999 atcelšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999 ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atcelšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0615),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fondu un mērķi “Ieguldījums izaugsmei un nodarbinātībai” un par Regulas (EK) Nr. 1080/2006 atcelšanu (COM(2011)0614),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008) 0800),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK ⁽⁶⁾, un Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūciju par energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. marta paziņojumu “ES valsts atbalsta noteikumu reforma attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem” (COM(2011)0146) un Parlamenta 2011. gada 15. novembra rezolūciju par šo jautājumu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Stratēģija Pamattiesību hartas efektīvai īstenošanai Eiropas Savienībā” (COM(2010) 0573),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES programma attiecībā uz romu integrācijas valsts stratēģijām līdz 2020. gadam” (COM(2011)0173),

⁽¹⁾ OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0495.

⁽³⁾ OV L 210, 31.7.2006., 12. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 66. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0494.

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 15. maija pamatnostādnes par labu praksi augsnes sablīvēšanās ierobežošanā, mazināšanā vai kompensēšanā (SWD(2012)0101),
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 8. janvāra pārskata ziņojumu “Nodarbinātība un sociālā attīstība Eiropā 2012. gadā” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2013. gada 20. februāra sociālo ieguldījumu pasākumu paketi,
- ņemot vērā Eiropas statistiku attiecībā uz ienākumiem un dzīves apstākļiem (EU-SILC) un Eurostat 2012. gada 8. februāra paziņojumu presei ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas statistiku, kas iekļauta trešajā Eiropas pārskatā par dzīves kvalitāti, jo īpaši tā 6. nodaļu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda ziņojumu “Konsultatīvie dienesti mājāsaimniecību parādu jomā Eiropas Savienībā” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda ziņojumu “Romu dzīves apstākļi: nepiemēroti mājokļi un veselība” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu par Līguma par Eiropas Savienības darbību 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2013. gada 14. marta spriedumu Lietā C-415/11 (Mohamed Aziz) par hipotekārā kredīta ņēmēju aizsardzību pret bankām ļaunprātīgu līguma nosacījumu gadījumā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008/EK par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 6. decembra deklarāciju par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: sadarbība cīņā pret nabadzību 2010. gadā un pēc tam ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas (SAK) 2011. gada 18. februāra ziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” sociālās dimensijas novērtējums” ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2010. gada 5. februāra darba dokumentu “Kopīgais ziņojums par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu” (SEC(2010)0098),
- ņemot vērā SAK 2010. gada 15. februāra ziņojumu “2010. gada Kopīgais ziņojums par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu” ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu “Problēmas saistībā ar sociālo mājokļu definēšanu par vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu” ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?cat/d=738&largId=en&pubId=7315>.

⁽²⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-08022012-BP/EN/3-08022012-BP-EN.PDF.

⁽³⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlFiles/eFI264.htm>.

⁽⁴⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2011/891/fr/1/EF11891FR.pdf>.

⁽⁵⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2012/02/en/1/EF120EN.pdf>.

⁽⁶⁾ OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.

⁽⁷⁾ <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=135024&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=1202581>.

⁽⁸⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.

⁽⁹⁾ ES Padome, Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes 3053. sanāksme 2010. gada 6. decembrī Briselē.

⁽¹⁰⁾ Sociālās aizsardzības komitejas ziņojums Padomei, ES Padome, 6624/11 ADD 1 SOC 135 ECOFIN 76 SAN 30, 2011. gada 18. februāris.

⁽¹¹⁾ Sociālās aizsardzības komitejas ziņojums Padomei, ES Padome, 6500/10 SOC 115 ECONFIN 101 FSTR 8 EDUC 31 SAN 33, 2010. gada 15. februāris.

⁽¹²⁾ EESC, 597/2012-TEN/484, 2012. gada 13. decembris.

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

- ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu “Ceļā uz Eiropas sociālo mājokļu programmu”⁽¹⁾,
 - ņemot vērā tā 2012. gada 20. novembra rezolūciju par Sociālo ieguldījumu paktu – atbildes reakciju uz krīzi⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju “Eiropa 2020”⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par kohēzijas politikas ieguldījumu Lisabonas mērķu un stratēģijas Eiropa 2020 mērķu sasniegšanā⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā tā 2010. gada 8. septembra normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm – stratēģijas “Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā tā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi: ieteikumi veicamajiem pasākumiem un iniciatīvām⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 5. jūlija rezolūciju par vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu nākotni⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 10. maija rezolūciju par mājokļu un reģionālo politiku⁽⁸⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 14. septembra rezolūciju par ES stratēģiju bezpajumtniecības novēršanai⁽⁹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 22. aprīļa rakstisko deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu⁽¹⁰⁾ un 2010. gada 16. decembra rakstisko deklarāciju par ES stratēģiju bezpajumtniecības novēršanai⁽¹¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda Trešo pētījumu par dzīves kvalitāti Eiropā – “Dzīves kvalitāte Eiropā: krīzes ietekme”⁽¹²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Konsensa konferences 2010. gada 9. un 10. decembra galīgos ieteikumus par bezpajumtniecību,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Reģionālās attīstības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0155/2013),
- A. tā kā mājokļa pieejamība ir viena no pamattiesībām, ko var uzskatīt par priekšnoteikumu tam, lai izmantotu un piekļūtu citām pamattiesībām un dzīvei tādos apstākļos, kas ir cilvēka cienīgi; tā kā pienācīga un atbilstīga mājokļa pieejamības nodrošināšana ir dalībvalstu starptautisko saistību daļa, kas attiecas arī uz Savienību, ņemot vērā, ka tiesības uz mājokļa pieejamību un tiesības saņemt palīdzību mājokļu jomā ir atzītas ES Pamattiesību hartas 34. pantā, Padomes pieņemtās pārskatītās Eiropas Sociālās hartas 30. un 31. pantā, Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 25. pantā, kā arī daudzu dalībvalstu konstitūcijās;
- B. tā kā valsts, reģionālām un vietējām iestādēm dalībvalstīs ir tiesības, kā arī pienākums noteikt savu politiku mājokļu jomā un veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šīs pamattiesības tiek ievērotas to attiecīgajos mājokļu tirgos atbilstīgi šo dalībvalstu iedzīvotāju vajadzībām, lai nodrošinātu vispārēju piekļuvi pienācīgam un pieejamam mājoklim;

⁽¹⁾ CoR 71/2011 *final*, ECOS-V/014 <https://toad.cor.europa.eu/CORWorkInProgress.aspx>.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0419.

⁽³⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 57. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 120. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 70 E, 8.3.2012., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 65. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 76 E, 27.3.2008., 124. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 51 E, 22.2.2013., 101. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 259 E, 29.10.09., 19. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 169 E, 15.6.2012., 139. lpp.

⁽¹²⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/publications/htmlFiles/eFI264.htm>.

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

- C. tā kā finansiāli pieejami, pienācīgi un droši mājokļi ir piemērots līdzeklis tam, lai panāktu sociālo taisnīgumu un kohēziju, un tā kā ieguldījumi finansiāli pieejamu mājokļu nodrošināšanā ir priekšnoteikums lielākas darbaspēka mobilitātes un plašāku nodarbinātības iespēju radīšanai, savukārt sociālo mājokļu būvniecība un renovācija ir būtiski svarīga nozare, lai sasniegtu mērķus pieprasījuma pēc mājokļiem apmierināšanā, nodrošinot pieejamus mājokļus plašam iedzīvotāju lokam, stimulējot ekonomiku, bremzējot nekustamā īpašuma “burbuļus”, cīnoties pret enerģētisko nabadzību un nodrošinot dalībvalstīm nodokļu ieņēmumus;
- D. tā kā dalībvalstīm saskaņā ar subsidiaritātes principu ir būtiska nozīme un liela rīcības brīvība, papildus un paralēli pašreizējam neplānotajam tirgus piedāvājumam nodrošinot, pasūtot un organizējot sociālo mājokļu piedāvājumu; un tā kā sociālo mājokļu piedāvājumā jānodrošina augsta kvalitāte, drošība un finansiāla pieejamība, un jāveicina vienlīdzīga attieksme un lietotāju tiesību nodrošināšana;
- E. tā kā trūkst sociālo mājokļu, un lielākajā daļā ES dalībvalstu pieaug vajadzība pēc finansiāli pieejamiem mājokļiem; tā kā ir mainījies to cilvēku sociālā un ģimenes stāvokļa raksturojums, kuri izmanto sociālos mājokļus; tā kā šie jaunie sociālie faktori ir jāidentificē, lai dalībvalstis un to attiecīgās vietējās un reģionālās varas iestādes varētu definēt vairākas mājokļu stratēģijas, kas precīzāk atbilstu faktiskajiem apstākļiem;
- F. tā kā sociālo mājokļu politika ir vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu neatņemama sastāvdaļa, palīdzot apmierināt nepieciešamību pēc mājokļiem, veicināt īpašumu pieejamību, paaugstināt dzīvojamās platības kvalitāti, uzlabot pašreizējos mājokļus un pielāgot izdevumus par mājokļiem ģimenes situācijai un iemītnieku resursiem, vienlaikus ļaujot arī viņiem veltīt tam savas pūles;
- G. tā kā sociālā mājokļa kvalitātei būtu jāatbilst tā pārdošanas vai īres cenai, tam jānodrošina iespēja taupīt enerģiju, tā tuvumā jābūt apzaļumotām teritorijām un tam jābūt pielāgotam dažādām paaudzēm, ņemot vērā bērnu un vecāka gadagājuma cilvēku īpašās vajadzības;
- H. tā kā, lai novērstu gan bezpajumtnieku skaita pieaugumu, gan turpmākas nekustamā īpašuma krīzes, hipotēku noteikumiem jāaizsargā patērētāji un jāveicina taisnīgs risku sadalījums;
- I. tā kā sociālo mājokļu piedāvājumam var būt liela nozīme stratēģijas “ES 2020” mērķu sasniegšanā, jo īpaši attiecībā uz nabadzības novēršanu, neizdevīgā stāvokļa nodošanas no paaudzes paaudzē novēršanu, tādējādi tiek palīdzēts sasniegt arī citus mērķus – augstāku nodarbinātības līmeni, sociālo iekļaušanu un kohēziju, darbaspēka mobilitātes veicināšanu, kā arī cīņu gan pret klimata pārmaiņām, gan pret enerģētisko nabadzību – īstenojot dzīvojamā fonda modernizāciju;
- J. tā kā finanšu un ekonomikas krīze, taupības pasākumi, mājokļu cenu pieaugums un mājāsaimniecību ienākumu samazināšanās – tas viss kopā – ir palielinājis bezdarbu un sociālo atstumtību ES, jo īpaši visneaizsargātākajās iedzīvotāju grupās, tādējādi vairāk noslogojot sociālos dienestus; atzīmē, ka neraugoties uz to, ka valsts izdevumi, kas paredzēti investīcijām sociālajos mājokļos, ir stabilizējošs faktors, nesenie budžeta taupības pasākumi dažās dalībvalstīs ir skāruši arī šo jomu;
- K. tā kā nekustamā īpašuma “burbuļu” plīšanas, kredītu saņemšanas apgrūtinājumu, kavētu maksājumu un sabiedriskā iepirkuma samazinājuma dēļ ekonomikas un sociālajai krīzei ir tieša nelabvēlīga ietekme uz aktivitāti un finansiālo atbalstu mājokļu būvniecībai un atjaunošanai, jo īpaši smagi skarot sociālo mājokļu jomu; tā kā būvniecības nozare varētu būt vadošais spēks, cenšoties panākt ilgtspējīgu, iekļaujošu krīzes pārvarēšanu un risināt problēmas, kas saistītas ar klimatu un enerģētikas jomu;
- L. tā kā taupības un budžeta konsolidācijas pasākumi ir jāsaista ar visaptverošu ieguldījumu stratēģiju nolūkā veicināt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus, tostarp attiecībā uz nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu;

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

- M. tā kā mājoklis ir pamatvajadzība, attiecībā uz ko dalībvalstis saskaņā ar saviem politiskajiem lēmumiem nosaka minimālos apdzīvojamības un ērtību standartus, īpašus pilsētplānojuma un būvniecības noteikumus, maksimālo mājokļa izdevumu likmi attiecībā pret ienākumiem, atsevišķos gadījumos regulējot mājokļu cenu palielināšanos un pat izveidojot mehānismus sociālās palīdzības vai nodokļu pabalstu piešķiršanai, lai mazinātu mājaimniecību izdevumus par mājokļiem;
- N. tā kā krīzes ekonomiskās un sociālās sekas būs jūtamas ilgtermiņā, ne tikai attiecībā uz ekonomikas izaugsmi, nodarbinātības rādītājiem un nabadzības, kā arī sociālās atstumtības līmeni, bet arī attiecībā uz iespējām iegūt mājokli, kā arī ieguldījumu līmeni sociālajos mājokļos ES – tas viss liek dalībvalstīm un Savienībai steidzami rīkoties, lai nodrošinātu tiesības uz piekļuvi pienācīgam un finansiāli pieejamam mājoklim; šajā sakarā pauž bažas par straujo cenu pieaugumu saistībā ar mājokļa izdevumiem (cena par zemi, nekustamā īpašuma cena un īres maksa, enerģijas izmaksas), kas jau veido lielāko daļu Eiropas mājaimniecību izdevumu un rada nestabilitāti un satraukumu; tā kā šis aspekts apvienojumā ar milzīgo bezdarba līmeņa pieaugumu, kurš 2013. gada janvārī ES 27 dalībvalstīs vidēji sasniedza 10,9 %, un ņemot vērā, ka vienlaikus Eiropas sabiedrība noveco – ir būtiski draudi tam, ka palielināsies atšķirības starp bagātajiem un nabagajiem, sociālā atstumtība un bezpajumtniecība, kas pašlaik skar jau 80 miljonus Eiropas iedzīvotāju, kuri pakļauti nabadzības riskam;
- O. tā kā romu kopienas tiecas dzīvot ārkārtīgi noslēgtās teritorijās, kur ir grūti piekļūt sociālajiem un veselības aprūpes pakalpojumiem;
- P. tā kā nepārprotami pastāv saikne starp nepiemērotiem mājokļiem un sliktu veselību – hipotekārie parādi tiek saistīti ar garīgās veselības stāvokļa pasliktināšanos; pārapdzīvotība tiek saistīta ar psiholoģiskām problēmām, tuberkulozi, elpošanas orgānu infekcijām, paaugstinātu ugunsgrēka un sadzīves negadījumu risku; dzīve nepiemērotos mājokļos negatīvi ietekmē veselību, drošības sajūtu un palielina sadzīves negadījumu iespējamību; dzīve trokšņainā apvidū izraisa paaugstinātu hipertensiju un asinsspiedienu; savukārt mājokļa trūkums rada gan stresu, gan nomāktību, kas nelabvēlīgi ietekmē dzīves kvalitāti, veselību un labsajūtu;
- Q. tā kā 2010. gadā 24,5 % no visām sievietēm bija pakļautas nabadzības vai sociālās atstumtības riskam un finansiāli pieejama un pielāgota sociālā mājokļa trūkums jo īpaši skar sievietes ar zemiem ienākumiem, vientuļās mātes, sievietes, kas strādā mazapmaksātus darbus, sievietes migrantes, atraitnes ar aprūpējamiem bērniem un sievietes, kas cieš no vardarbības mājās, kā arī ģimenes ar bērniem, kurās vienīgais vecāks ir sieviete, jaunas ģimenes, lielas ģimenes, studentus un jauniešus, kuru karjera vēl tikai sākas, jaunus bezdarbnieku pārus, personas ar īpašām vajadzībām, fiziski vai psihiski slimus cilvēkus, cilvēkus no atstumtām kopienām, tostarp romus, kā arī vecākā gadagājuma cilvēkus; tā kā šīs kategorijas ir īpaši pakļautas bezpajumtniecības riskam un bieži ievācas standartam neatbilstošos privātā tirgus mājokļos, un tas būtiski palielina veselības problēmu risku; tā kā šo kategoriju pārstāvji bieži meklē alternatīvus risinājumus, ievācoties pie ģimenes, draugiem vai paziņām, tādējādi neļaujot veikt bezpajumtnieku jautājuma pareizu analīzi un to pārredzami dokumentēt;
- R. tā kā ekonomikas krīze un augstās mājokļu tirgus cenas samazina sieviešu iespējas šķirt laulību vai izbeigt kopdzīvi, ierobežojot viņu brīvību un darot tās neaizsargātākas pret vardarbību ģimenē dzimuma dēļ;
- S. tā kā ir būtiski svarīgi nodrošināt pieejamus īres mājokļus jauniešiem, lai viņi varētu iegūt arodizglītību, augstāko akadēmisko izglītību, stažēties praksē vai izmantot nodarbinātības iespējas;
- T. tā kā dalībvalstis nodrošina, ka papildus pašreizējam tirgus piedāvājumam tiek noteikts un organizēts sociālo mājokļu piedāvājums ar īpašiem nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi un īpašām cenām, un to veic bezpeļņas uzņēmumi, kas izveidoti tieši šim mērķim; tā kā 25 miljoni Eiropas iedzīvotāju dzīvo sociālajos mājokļos, kuru teritoriālās plānošanas, piekļuves un cenu nosacījumus tieši nosaka dalībvalstu valsts iestādes, un tā kā šāds mājokļu papildu piedāvājums, ņemot vērā tā stabilitāti un cenu kontrolēšanu, būtiski palīdz samazināt nekustamā īpašuma ciklu un nekustamā īpašuma cenu “burbuļu” apmēru;

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

Sociālo mājokļu sociālās un ekonomiskās nozīmes veicināšana

1. norāda, ka pašreizējās ekonomikas un sociālās krīzes dēļ vajadzību pēc finansiāli pieejamiem mājokļiem arvien mazāk var apmierināt ar tirgus darbību vien, jo īpaši pilsētu zonās, kurās ir liels iedzīvotāju blīvums, un ka mājokļu un enerģijas izmaksu pieaugums veicina slimību, nabadzības un sociālās atstumtības risku; atzīmē to, ka vairākās dalībvalstīs pieaug to cilvēku skaits, kuri tiek izlikti no mājokļiem un kuru īpašumu atsavina bankas; mudina veikt pasākumus šo problēmu risināšanai; pauž bažas par dažu taupības pasākumu tiešo un netiešo ietekmi uz pašreizējo ekonomisko un sociālo krīzi, piemēram, mājokļa pabalsta un sociālo pakalpojumu samazināšana, nodokļa piemērošana sociālo mājokļu uzņēmumiem, jaunu mājokļu projektu atcelšana un valsts sociālo mājokļu daļas nodošana tirdzniecībā – tas viss var novest pie ilgtermiņa sociālās atstumtības un segregācijas apburtā loka;

2. atgādina, ka sociālā mājokļa politikai ir būtiska nozīme bērnu nabadzības apkarošanā, izskaužot nabadzību ģimenē un novēršot neizdevīgās sociālekonomiskās situācijas pārņemšanu no paaudzes paaudzē; norāda, ka saistībā ar sociāli demogrāfiskām izmaiņām ģimeņu struktūrās un nestabilu un pagaidu darbavietu skaita palielināšanos pieaug vajadzība pēc mājokļiem par tādām cenām, kas ir pieejamas arī sociāli integrētiem iedzīvotājiem;

3. mudina panākt atbilstību LESD 14. pantam un 26. protokolam, saskaņā ar kuriem valsts iestādēm ir rīcības brīvība organizējot un finansējot sociālo mājokļu nozari, un lemjot par to, kuras māsaimniecības ir tiesīgas saņemt šos mājokļus, lai ievērotu vietējo iedzīvotāju vajadzības un nodrošinātu augstu kvalitāti, drošību, finansiālu pieejamību, vienlīdzīgu attieksmi un lietotāju tiesību veicināšanu; uzskata, ka šāda iejaukšanās ir valsts iestāžu līdzeklis tirgus nepilnību kompensēšanai, lai visiem iedzīvotājiem nodrošinātu pieeju pienācīgam mājoklim par pieņemamu cenu un piemērotu Eiropas Sociālās hartas 16., 30. un 31. pantu; norāda;

Ceļā uz Eiropas sociālo mājokļu politiku

4. atgādina Komisijai, dalībvalstīm un to vietējām un reģionālajām iestādēm, ka izdevumi sociālo mājokļu un finansiāli pieejamu mājokļu nozarē ļauj nodrošināt pamattiesības, risināt ārkārtas situāciju sociālajā jomā un, ciktāl šie izdevumi ir stratēģiski ieguldījumi sociālajā jomā, pastāvīgi veicināt vietēju un nepārvietojamu darbavietu radīšanu, ekonomikas stabilitāti, samazinot nekustamā īpašuma cenu "burbuļu" risku un pārmērīgus māsaimniecību parādus, veicinot darbaspēka mobilitāti, cīņu pret klimata pārmaiņām, cīņu pret enerģētisko nabadzību, kā arī no pārapdzīvotības un sliktiem dzīves apstākļiem izrietošu veselības problēmu novēršanu; uzstāj, ka sociālie mājokļi jāuzskata nevis par izmaksām, kuras būtu jāsamazina, bet gan par ieguldījumu, kurš atmaksājas ilgtermiņā, uzlabojoties veselībai un sociālajai labklājībai, piekļuvei darba tirgum un plašākām iespējām cilvēkiem, jo īpaši veciem cilvēkiem, dzīvojot neatkarīgi;

5. aicina dalībvalstis un Komisiju nekavējoties noteikt Eiropas rīcības sistēmu sociālajiem mājokļiem, lai nodrošinātu koordināciju un saskaņotību dažādos ES izmantotajos politikas instrumentos šajā jomā (valsts pabalsti, struktūrfondi, enerģētikas politika, nabadzības un sociālās atstumtības apkarošana, veselības politika);

6. aicina Komisiju precizēt sociālā mājokļa definīciju, pamatojoties uz dalībvalstu paraugprakses un pieredzes savstarpējo apmaiņu un ņemot vērā to, ka dalībvalstīs, reģionos un vietējās pašvaldībās sociālā mājokļa programmas izstrādā un pārvalda dažādos veidos (bieži vien pateicoties prioritāšu noteikšanas elastīgumam);

7. norāda, ka ieguldījumi sociālo mājokļu jomā iekļaujas plašākās politikas nostādnēs, kuru mērķis ir organizēt un finansēt sabiedrisko pakalpojumu piedāvājumu sociālajā, veselības un izglītības jomā, lai nodrošinātu sociālo pamattiesību īstenošanu un reaģētu uz sociālo vajadzību izmaiņām un ekonomikas ciklu pastāvīgajām pārmaiņām;

8. uzsver, ka jāuzrauga ieguldījumi sociālajā jomā "sociālo ieguldījumu pakta ietvaros", kas būtu veidots līdzīgi paktam "Euro plus", lai pastiprinātu Savienības ekonomikas un budžeta pārvaldību, tajā ietverot ieguldījumus sociālo mājokļu jomā; uzsver arī sociālo ieguldījumu mērķu nepieciešamību dalībvalstīm, kas tām jāievēro, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus sociālajā, nodarbinātības un izglītības jomā; atziniņi vērtē šā priekšlikuma atbalstīšanu ar Eiropadomes 2012. gada

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

decembra secinājumiem, kuros uzsvērts, ka “pašreizējās ES budžeta struktūras sniegtās iespējas rast līdzsvaru starp vajadzībām produktīvu sabiedrisko ieguldījumu jomā un budžeta disciplīnu var izmantot Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvās daļas ietvaros”; aicina Komisiju labāk pārraudzīt šos sociālos ieguldījumus, izmantojot mērinstrumentus par dalībvalstu un Savienības mērogā veiktajiem ieguldījumiem, attiecībā uz ieguldījumiem sociālo mājokļu jomā, ņemot vērā mājokļu izmaksu izmaiņas un piešķiršanu gaidāmo pieprasītāju skaitu dalībvalstīs; turklāt aicina visas dalībvalstis ratificēt pārskatīto Eiropas Sociālo hartu, jo īpaši ņemot vērā tās 31. pantu;

9. uzskata, ka iedzīvotāju un īrnieku organizācijas jāiesaista dalībvalstīs īstenojamo mājokļu stratēģiju noteikšanā;

10. uzsver, ka inovācijas sociālajā jomā ir jāatbalsta gan Eiropas platformas cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, gan pētniecības pamatprogrammas ietvaros, analizējot jaunus politikas virzienus, kas vērsti uz piekļuves uzlabošanu mājokļiem un bezpajumtniecības mazināšanu;

11. atzinīgi vērtē priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 31. marta Direktīvai (COM(2011)0142) nolūkā pārraudzīt kredītliģumus saistībā ar mājokļa īpašumu un tādējādi ierobežot pārmērīgus mājāsaimniecību parādus; prasa Eiropas tiesību aktos par hipotēkām iekļaut paraugprakses, kas būtu cik vien iespējams labvēlīgākas patērētājiem; kā arī aicina iekļaut parāda atkārtotas izskatīšanas un parāda maksājumu grafika maiņas procedūras maksātnespējīgām personām vai ģimenēm; aicina dalībvalstis novērst situācijas, kurās no mājokļa izliktas mājāsaimniecības ir spiestas turpināt hipotekāro kredītu atmaksu; aicina Komisiju un dalībvalstis rast risinājumu ekonomikas krīzes un bezdarba visvairāk skarto iedzīvotāju sociālajām grūtībām, kas rodas izlikšanas no mājokļiem un mājokļa zaudēšanas rezultātā; turklāt atgādina, ka tas notiek apstākļos, kad tiek sniegts ievērojams publiskais atbalsts finanšu sistēmas atveseļošanai; aicina dalībvalstis censties visiem spēkiem panākt alternatīvus risinājumus izlikšanai;

12. prasa Komisijai savos īpašajos ieteikumos katrai dalībvalstij brīdināt dalībvalstis, ja reformas apdraud ieguldījumus sociālo vai finansiāli pieejamu mājokļu jomā, un atturēties no ieteikumu paušanas attiecībā uz sociālo mājokļu nozares apmēru atsevišķās dalībvalstīs; pauž nožēlu par to, ka budžeta konsolidācijas plānu ietvaros un pēc Komisijas īpašajiem ieteikumiem attiecībā uz rīcību mājokļu tirgū atsevišķas dalībvalstis samazina nozares kapacitāti, piemērojot nodokļus sociālo mājokļu izīrētājiem; tādēļ pauž bažas par Komisijas ierobežojošo sociālā mājokļa definīciju konkurētspējas politikas jomā, kurā kā mērķauditorija paredzētas tikai mazaizsargātās iedzīvotāju grupas;

13. aicina Padomi vismaz reizi gadā sasaukt par mājokļu jautājumiem atbildīgos dalībvalstu ministrus, lai apspriestu dažādu Eiropas politiku ietekmi uz mājokļa politiku un nodrošinātu, ka Eiropas politikas jomās labāk tiek ņemti vērā mājokļu nozares ekonomiskie, sociālie un vides aspekti, iesaistot ieinteresētās personas, piemēram, sociālo mājokļu nozares struktūras, iedzīvotājus pārstāvošās apvienības un apvienības, kas cenšas uzlabot piekļuvi mājokļiem;

14. norāda, ka sociālā mājokļa un tā saņēmēja definīcija jāizstrādā demokrātiska debašu procesa rezultātā, lai varētu ņemt vērā atšķirīgās dalībvalstu tradīcijas;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis sociālās aizsardzības un iekļaušanas stratēģijā, tostarp izmantojot iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt bezpajumtnieku skaitu un ar mājokli saistīto atstumtību, piešķirt lielāku nozīmi piekļuvei mājokļiem un saistītajiem pakalpojumiem, izmantojot dalībvalstīm kopējos rādītājus, un veicināt labas prakses apmaiņu jautājumos, kas saistīti ar tiesību uz mājokli efektīvu īstenošanu;

16. mudina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai ieguldījumus sociālo mājokļu jomā iekļautu savos vidēja un ilgtermiņa budžeta mērķos, kā arī savās valsts reformu programmās un partnerattiecību nolīgumu stratēģiskajos virzienos 2014.–2020. gadam; aicina Eiropadomi un Komisiju labāk uzraudzīt stratēģijas “Eiropa 2020” sociālo mērķu īstenošanu un sasniegšanu;

17. norāda, ka mājokļu politika un programmas jāizstrādā, apspriežoties ar sievietēm, kurām ir zemi ienākumi, un sievietēm ar dažādu sociālo izcelsmi, lai konstatētu, kāda politika labāk atbilst sieviešu vajadzībām;

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

Ieguldījumu veicināšana vietējā nodarbinātībā un videi saudzīgā ekonomikā

18. uzsver, ka enerģētiskās atkarības samazināšanās ietekmē mājokļu, jo īpaši sociālo mājokļu, nozarei ir ekonomiska pretcikliska nozīme, atbalstot būvniecības un renovācijas nozari, ilgtspējīgu un nepārvietojamu vietējo darbavietu radīšanu, galvenokārt nozarei nepieciešamā apjomīgā darbaspēka dēļ, videi draudzīgu vietējās ekonomikas nozaru attīstību un ķēdes reakciju pārējās ekonomikas nozarēs; tāpēc ir pārliecināts, ka ieguldījumi sociālajos mājokļos ir jāuzskata ne tikai par izdevumiem, bet arī par produktīviem ieguldījumiem; turklāt mudina dalībvalstis sākt dialogu ar būvniecības nozari, lai izveidotu labāku uzņēmējdarbības vidi un labāku regulējumu sociālo mājokļu jomā, īpašu uzmanību veltot dzīvojamo ēku būvniecības mērķu noteikšanai, infrastruktūras izmaksu sadalīšanai un attīstāmo zemes gabalu piedāvājumam;

19. uzsver, ka struktūrfondu tiešā darbība sociālo mājokļu nozarē 2007.–2013. gadā radījusi pievienoto vērtību vietējai nodarbinātībai un būtiski veicinājusi ieguldījumus;

20. uzskata, ka Kohēzijas fondam daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam iedalīto līdzekļu apjoms nedrīkst būt mazāks kā pašreizējā daudzgadu finanšu shēmā (DFS) paredzētais apjoms, lai garantētu pietiekamus līdzekļus Eiropas reģionālās attīstības fondam (ERAF), jo īpaši ieguldījumu prioritātei “Sociālās iekļaušanas veicināšana un cīņa pret nabadzību – atbalsts trūcīgu pilsētu un lauku kopienu fiziskai un ekonomiskai atjaunošanai”;

21. atzīst, ka vairākas dalībvalstis jau ir ieviesušas efektīvu sociālo mājokļu politiku, un uzskata, ka ES loma šajā situācijā ir veicināt paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm;

22. ņem vērā Komisijas priekšlikumus par tiesību aktu kopumu attiecībā uz kohēzijas politiku 2014.–2020. gadam; atbalsta tādu prioritāru ieguldījumu ietveršanu struktūrfondu darbības jomā 2014.–2020. gadā, kas attiecas uz energoefektivitāti un uz atjaunojamo energoresursu izmantošanu sociālajos un finansiāli pieejamos mājokļos, kā arī uz integrētām darbībām ilgtspējīgai pilsētattīstībai un teritoriju attīstībai, uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu līdztiesīgu piekļuvi mājokļiem un atbalstu sociālās un solidārās ekonomikas dalībniekiem, piemēram, mājokļu bezpeļņas kooperatīviem un uzņēmumiem, kas tiesīgi saņemt struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļus;

23. mudina dalībvalstis un ieinteresētās personas valsts reformu programmās un partnerattiecību nolīgumu stratēģiskajos virzienos 2014.–2020. gadam atvēlēt būtisku vietu ieguldījumiem sociālo un finansiāli pieejamo mājokļu attīstībā un bezpeļņas mājokļu nozares stiprināšanā, kā arī nodrošināt, ka mājokļu jomā plānotajos pasākumos ir atspoguļotas dalībvalstu attiecīgās stratēģijas romu iekļaušanai;

24. mudina dalībvalstis vairāk izmantot privāto tiesību instrumentus, piemēram, ilgtermiņa zemes nomas iespējas, lai atvieglotu sociālo mājokļu nodrošināšanu, lai varētu veikt būvdarbus bez zemes iegādes, vai lietošanas izmantošanu, kas sociālajam izīrētājam jo īpaši ļauj saglabāt lietojuma tiesības;

25. uzsver, ka ēkas, ko izmanto mājokļiem un uzņēmējdarbībai, patērē 40 % no kopējās enerģijas un izdala 40 % no CO₂ gāzu emisijām Eiropā, un videi nekaitīga būvniecība ļauj samazināt celtniecības izmaksas un termiņus, un ievērojami samazina ietekmi uz vidi, enerģijas patēriņu un attiecīgi mājokļu apsaimniekošanas izmaksas;

26. atbalsta pienācīgu budžetu 2014.–2020. gada perioda daudzgadu finanšu shēmā, jo kohēzijas politika ir dzinējspēks krīzes pārvarēšanā; atbalsta Eiropas Izaugsmes un nodarbinātības pakta secinājumus attiecībā uz tā aicinājumu dalībvalstīm atvieglot un paātrināt struktūrfondu neizlietoto līdzekļu pārdalīšanu 2007.–2013. gada plānošanas periodā projektiem, kas attiecas uz energoefektivitāti un atjaunojamiem energoresursiem sociālajos mājokļos; uzskata, ka sociālo mājokļu nozarei jāgūst labumu no šīs līdzekļu pārdales;

27. prasa dalībvalstīm, to pārvaldības iestādēm un Komisijai nodrošināt mājokļu jomas dalībnieku, iedzīvotāju pārstāvošo asociāciju un asociāciju, kuras darbojas mājokļu piekļuves veicināšanai, ciešu iesaistīšanu sociālo partneru grupā, lai izstrādātu, pārbaudītu un novērtētu partnerattiecību nolīgumus un darbības programmas; uzsver jauno integrētās

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

attīstības instrumentu (vietējās attīstības instruments un integrētie teritoriālie ieguldījumi) piemērotību integrētajām stratēģijām mājokļu jautājumu risināšanai, kurās noteicošā loma būtu sociālo mājokļu struktūrām un iedzīvotājiem; uzskata, ka struktūrfondos un Kohēzijas fondā ir jānodrošina efektīva partnerības princips un daudzpakāpju pārvaldības princips izmantošana un ka dalībvalstis ir jāmudina sadarboties ar vietējām un reģionālām pašvaldību iestādēm prioritāšu un finansējuma izlietojuma noteikšanā; uzskata, ka strukturālo un kohēzijas fondu lielāka sinerģija varētu veicināt nelabvēlīgākā stāvoklī esošu teritoriju vai lauku novadu ilgtspējīgu attīstību, novēršot to izolētību un iedzīvotāju aizplūšanu no tiem un tādējādi nepieļaujot sociālās segregācijas negatīvās sekas un sekmējot dažādību, sociālo kohēziju un dzimumu vienlīdzību;

28. aicina dalībvalstis veicināt vai izstrādāt īpašus finansēšanas mehānismus, kā arī saskaņoti veicināt programmas "Apvārsnis 2020" subsīdiju novirzīšanu un finanšu instrumentu, kā arī tehniskās palīdzības programmu, ko piedāvā struktūrfondi, Eiropas Investīciju banka (EIB), Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka, Eiropas Padomes Attīstības bankas un Eiropas Energoefektivitātes fonda (EEEF) izmantošanu, lai sekmētu sociālo mājokļu un finansiāli pieejamu mājokļu kvalitatīvu būvniecību un renovāciju; turklāt aicina dalībvalstis rast grozītās ERAF regulas jaunus piemērošanas veidus, lai nodrošinātu mājokļu atstumtajām kopienām;

29. aicina EIB, apspriežoties ar vietējām un reģionālām iestādēm, piešķirt sociālo un pieejamo mājokļu nozarei lielāku nozīmi savās ieguldījumu prioritātēs, jo īpaši dalībvalstīs, kurās nav valsts mājokļu fonda, vienlaikus atvieglot aizdevumu piešķiršanas nosacījumus; kā arī aicina EIB noteikt apjomu, kādā projektu obligācijas var izmantot par instrumentu sociālās infrastruktūras, piemēram, mājokļu, finansēšanai, bet pagarināt šādu saistību piemērošanu tikai pēc tam, kad ņemts vērā izmēģinājuma posma novērtējums;

30. aicina dalībvalstis atbalstīt mājokļu kooperatīvu darbību, kas ir vērtīgs instruments, lai par pieņemamu cenu iegādātos pirmo mājokli; norāda, ka kooperatīvi ir arī efektīvs instruments, lai veicinātu pilsētvides atjaunošanas iniciatīvas, izveidojot sinerģijas ar vietējām kopienām un novēršot pilsētu pamešanu;

31. aicina Komisiju sniegt dalībvalstīm citus iespējamus finansējuma avotus, lai veicinātu sociālo mājokļu piedāvājumu un renovāciju kā ieguldījumus sociālajā jomā, kā arī mudināt dalībvalstis un reģionālās, kā arī vietējās varas iestādes efektīvi izmantot Eiropas finansējumu un saglabāt samazināto PVN likmi, kas piemērojama šiem ieguldījumiem, ņemot vērā nozarei nepieciešamo apjomīgo darbaspēku un tāsniecīgo ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm; ierosina izskatīt iespēju piemērot sociālo mājokļu jomai tādu pašu PVN likmi kā pirmās nepieciešamības precēm; mudina dalībvalstis mobilizēt privātos uzkrājumus, lai veicinātu gan zemes pieejamību sociālajiem mājokļiem, gan to būvniecību un atjaunošanu;

32. aicina īstenot integrētās sadarbības modeļus, kuros kopīgi darbojas projektu vadītāji, sociālo mājokļu izīrētāji un būvuzņēmumi, lai veiktu mājokļu atjaunošanu ar mērķi uzlabot to siltumizolāciju un būvētu sociālos mājokļus ar zemām enerģijas emisijām;

33. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 31. jūlija paziņojumu (COM(2012)0433) par būvniecības nozares un tās uzņēmumu ilgtspējīgas konkurētspējas stratēģiju; uzskata, ka papildus ir nepieciešami nodokļu atvieglojumi un finansiālā atbalsta pasākumi, lai uzlabotu konkurētspēju un inovācijas šajā nozarē, kā arī pasākumi nolūkā uzlabot darbaspēka kvalifikāciju, lai pārvarētu izaicinājumus, kas saistīti ar efektīvu resursu izmantošanu Eiropā, nodrošinātu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni un sasniegtu mērķus, kuri noteikti Direktīvā par energoefektivitāti (2012/27/ES) ⁽¹⁾ un Direktīvā par ēku energoefektivitāti (2010/31/ES) ⁽²⁾;

34. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar dalībvalstīm un atbildīgajām vietējām iestādēm, lai izstrādātu vidēja un ilgtermiņa prognozes par darba tirgū pieprasītajām iemaņām; aicina atbildīgās iesaistītās personas uzraudzīt nodarbinātības tendences, lai padarītu atbilstīgāku profesionālo pamatizglītību un mūžizglītību; prasa dalībvalstīm un atbildīgajām vietējām

⁽¹⁾ OV L 315, 14.11.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

iestādēm ātri pielāgot to izglītības un profesionālās apmācības sistēmas, tostarp profesionālās izglītības un apmācības gadījumā, iekļaujot ilgtspējīgas ekonomikas koncepciju, un nodrošināt, ka kvalifikācijas programmas veicina jauniešu piekļuvi jaunām videi draudzīgām darbavietām un videi draudzīgām nozarēm; norāda, ka videi draudzīgu darbavietu radīšana var nodrošināt kvalitatīvas un ilgtspējīgas nodarbinātības iespējas, novērst nabadzību un sociālo atstumtību, kā arī nodrošināt nodarbinātības atbalsta pakalpojumus;

35. norāda, ka šī videi saudzīgā joma var nodrošināt virkni dažādu nodarbinātības iespēju, sākot no sākotnējā līmeņa un mazāk kvalificētiem darbiem līdz augsti kvalificētai nodarbinātībai zināšanu nozarē; tāpēc:

- atzīmē MVU nozīmību darba vietu nodrošināšanā videi saudzīgā ekonomikā un uzsver MVU potenciālās iespējas piedāvāt apmācību darbavietā, praksi un vietējas atbalsta programmas, kas var nodrošināt darba iespējas sociāli mazaizsargātām personām;
- aicina dalībvalstis izvērtēt iespējas izmantot pārejas fondus jaunu iemaņu nodrošināšanai;
- aicina Komisiju mūžizglītības pamatnostādnēs iekļaut devīto būtiski svarīgo prasmī, kas saistīta ar vidi, klimata pārmaiņām un ilgtspējīgu attīstību;
- aicina dalībvalstis un vietējās, kā arī reģionālās iestādes izmantot Eiropas Sociālo fondu (ESF), lai veiktu ieguldījumus prasmju nodrošināšanā, nodarbinātībā, apmācībā un pārkvalificēšanā, jo īpaši videi draudzīgās jomās, piemēram, ēku atjaunošanā ar mērķi uzlabot to siltumizolāciju;
- aicina dalībvalstis atbalstīt tādu jaunu personu un struktūru iesaistīšanu, kuriem ir īpašas sociālās un tehniskās iemaņas enerģijas taupīšanas jomā, piemēram, sociotehniskās starpniecības speciālistus, kā arī tehnisko speciālistu apmācību, izmantojot sociālāku pieeju energoefektivitātes jautājumos un otrādi;

36. atzinīgi vērtē Sociālo ieguldījumu paketi, ar kuru Komisija piedāvā dalībvalstīm pamatnostādnēs efektīvāku un lietderīgāku sociālo politiku izveidošanai, kuru mērķis ir izaugsme un kohēzija;

37. norāda, ka ieguldījumi sociālo mājokļu jomā iekļaujas plašākās politikas nostādnēs, kuru mērķis ir organizēt un finansēt sabiedrisko pakalpojumu piedāvājumu sociālajā un veselības jomā, izglītojošos pakalpojumus ar mērķi nodrošināt sociālo pamattiesību īstenošanu un reaģēt uz sociālo vajadzību izmaiņām;

Cīņa pret nabadzību un sociālās iekļaušanas un sociālās kohēzijas veicināšana

38. norāda, ka tiesību uz mājokli atzīšana un īstenošana nosaka citu pamattiesību, tostarp politisko un sociālo tiesību, īstenošanu; tāpēc uzskata, ka galvenajam mērķim ir jābūt tiesību uz mājokli atzīšanai ES primārajos tiesību aktos;

39. prasa Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūrai veikt pētījumu, lai novērtētu tiesību uz mājokli un mājokļu pabalstu īstenošanas efektivitāti un nosacījumus dalībvalstīs, šajā procesā iesaistot attiecīgās ieinteresētās personas; aicina aģentūru veicināt paraugprakses apmaiņu tiesību uz mājokli efektīvā īstenošanā attiecībā uz īpaši neaizsargātām sabiedrības grupām, tostarp bezpajumtniekiem; aicina Komisiju turpināt šos pasākumus Sociālo ieguldījumu paketē;

40. iesaka dalībvalstīm un Eiropas Komisijai atbalstīt un veicināt labas prakses inovatīvu un efektīvu attīstību un apmaiņu, lai īstenotu īpaši neaizsargātu un atstumtu iedzīvotāju grupu tiesības uz mājokli, īpaši ņemot vērā cīņu pret vardarbību ģimenē; ar nozēlu atzīmē, ka no vardarbības ģimenē cietušie visbiežāk paliek nedrošajā vidē, ja viņi finansiālā ziņā nespēj atrast piemērotu mājokli; aicina dalībvalstis nodrošināt integrētus sociālos pakalpojumus personām, kas cietušas no vardarbības ģimenē;

41. sagaida, ka Komisija izskatīs, cik lielā mērā tiešais atbalsts, piešķirot mājokļu pabalstus, vai, gluži otrādi, netiešais atbalsts, piešķirot pašu sociālo mājokli, ir efektīvāks pasākums pieejamu mājokļu nodrošināšanā sabiedrības grupām, kas pašas nevar segt savus mājokļa izdevumus mājokļu tirgū;

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

42. prasa Eiropas Komisijai un Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda aģentūrai tās 2014. gada darba plāna ietvaros veikt pētījumu par bezdarbības izmaksām attiecībā uz mājokļu nepietiekamu nodrošinājumu;

43. pauž bažas, ka dalībvalstis, kuras saskaras ar budžeta nelīdzsvarotību, aptur vairākas darbības, programmas un pasākumus (piemēram, īres maksas un hipotekāro kredītu subsidēšanu), kas paredzēti mājokļu iegādes atvieglošanai, lai gan tajā pašā laikā palielina īpašuma nodokļus ekonomikas krīzes saasinājuma periodā, kā rezultātā daudzām sabiedrības grupām draud nonākšana nabadzībā un trūkumā;

44. aicina dalībvalstis veikt sociālās ietekmes analīzi, īpašu uzmanību pievēršot dzimumu un māsasaimniecību aspektiem, kā daļu no visām sociālā mājokļa politikas jomām un programmām, īpaši ņemot vērā sieviešu un vīriešu ienākumu un finanšu resursu atšķirības; uzsver, ka visi statistikas dati ir jāsadala pa dzimumiem un māsasaimniecību veidiem un ka nepieciešams vairāk pētījumu, lai precīzi izvērtētu, kā mājokļa politika var atbalstīt neaizsargātus individuus un grupas, piemēram, sievietes (ņemot vērā sieviešu kā vientuļo vecāku, ģimenes locekļu aprūpētāju un personu ar īpašām vajadzībām aprūpētāju daudzpusīgo lomu), ģimenes, jauniešus, cilvēkus ar īpašām vajadzībām un vecākā gadagājuma cilvēkus;

45. iesaka dalībvalstīm un to vietējām, kā arī reģionālām iestādēm izstrādāt integrētu politiku, kas veicinātu sociālo integrāciju, kā arī nodrošinātu visiem iedzīvotājiem piekļuvi pienācīgam un finansiāli pieejamam mājoklim; ierosina, ka šajā politikā jāparedz sekojoši pasākumi:

- attiecīgos gadījumos īpašs atbalsts kvalitatīviem un veselībai labvēlīgiem sociālajiem mājokļiem un mājokļiem, kas paredzēti iedzīvotājiem ar ļoti zemiem ienākumiem, jo īpaši paredzot sociālo mājokļu minimālo kvotu, piemēram, blīvi apdzīvotās zonās, kur pieprasījums ir īpaši izteikts, lai tādējādi veicinātu daudzveidību;
- skaidru obligātu standartu izstrādāšana, lai noteiktu mājokļu, jo īpaši sociālo mājokļu, kvalitāti;
- sasaistes veidošana starp sociālo mājokļu kopuma paplašināšanas programmām un politikas virzieniem attiecībā uz piekļuvi citiem būtiskiem sabiedriskiem pakalpojumiem un vispārējas nozīmes sabiedriskiem pakalpojumiem, piemēram, būvniecība saistībā ar valsts sociālo veselības aprūpi, kultūras un sporta iespējām (kas būtu daļa no vietējas integrētas stratēģijas), kā arī politikas virzieniem pilsētu izplešanās apvaldīšanai saskaņā ar Komisijas vadlīnijām par to, kā nodrošināt, lai līdz 2050. gadam vairs netiktu aizņemtas jaunas zemes platības;
- to grūtību novēršana, kas saistīta ar pienācīgu mājokļu pieejamību, ar ko bieži saskaras visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, piemēram, migranti un jaunieši;
- sistēmas īpašumtiesību drošības nostiprināšanai;
- īpašu programmu izstrāde bezpajumtniekiem, pamatojoties uz vietējo situāciju, ņemot vērā Eiropas bezpajumtniecības un mājokļu trūkuma tipoloģijas (ETHOS) modeli, lai noteiktu ar mājokli saistītās sociālās atstumtības pakāpi, šīs programmas izstrādājot saistībā ar sociālā atbalsta pasākumiem, kā arī piemērojot tās sieviešu īpašajai situācijai un vajadzībām, īpašu uzmanību veltot mājokļu piedāvāšanai un ilgtermiņa palīdzībai neaizsargātām personām un atstumtām kopienām, nevis pagaidu mitekļu nodrošināšanai;
- veicināt finansējumu pašu spēkiem veiktas būvniecības programmām;

46. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai visi iedzīvotāji varētu atļauties mājokli, paredzot, ka īres pieaugums tiek noteikts, pamatojoties uz objektīvu sistēmu, kas garantētu mērenu īpašuma cenu kāpumu, un pielāgojot nodokļu politiku tā, lai tiktu ierobežota spekulācija;

47. aicina Komisiju nekavējoties īstenot Parlamenta rezolūciju par ES stratēģiju bezpajumtniekiem;

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

48. uzsver, ka sieviešu bezpajumtniecības dažādie aspekti jārisina holistiski un tie būtu jāintegrē visās ES politikas jomās, mudina Komisiju un dalībvalstis veikt sistemātiskus ietekmes uz dzimumu līdztiesību novērtējumus un pārtraukt bez pajumtes esošu sieviešu īpašo stāvokli un vajadzības, lai veicinātu atbalstītus dzīves vides projektus un finansiāli pieejamu, pielāgotu un energoefektīvu mājokļu būvniecību un iekļaut sociālo mājokļu programmās no šīm programmām bieži izslēgtās vidusšķiras ģimenes, jo arī tās, tāpat kā citas māsaimniecības, ekonomikas krīzes dēļ var būt materiāli nenodrošinātas;

49. aicina ieviest integrētās sadarbības modeļus, apvienojot sociālo un veselības pakalpojumu sniedzējus, palīdzības dienestus cilvēkiem, kuri ir nelabvēlīgā situācijā, sociālos izīrētājus un attiecīgās asociācijas jautājumos, kas saistīti ar palīdzību neaizsargātām personām, kas meklē mājokli vai jau atradušas to;

50. prasa Komisijai, dalībvalstīm un atbildīgajām iestādēm piešķirt struktūrfondu līdzekļus nelabvēlīgā situācijā esošām kopienām paredzētiem mājokļiem un izmitināšanai, jo īpaši sociālo mājokļu sektorā, iekļaujot šo prioritāti darbības programmās; šajā nolūkā aicina Komisiju un Pamattiesību aģentūru izstrādāt labas prakses apmaiņu starp vietējām iestādēm, pamatojoties uz vienotiem un pārredzamiem kritērijiem;

51. iesaka dalībvalstīm un atbildīgajām iestādēm veikt ieguldījumus pieejamu sociālo mājokļu būvniecībā un pielāgošanā, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar nolietojumu un sanitārajiem riskiem, kurus rada mājokļi, kas ir sliktā stāvoklī, kā arī jautājumus, kas saistīti ar ģimenes modeļu daudzveidību, iedzīvotāju novecošanos un jo īpaši ar veco cilvēku, kam nepieciešama palīdzība bet kas izēlas palikt savās mājās, un cilvēku ar invaliditāti un jauniešu īpašajām vajadzībām, jo īpaši attiecībā uz mobilitāti, kura saistīta ar dzīvesvietu un darbu; iesaka šajā nolūkā 2014.–2020. gada plānošanas periodā izmantot struktūrfondus; uzskata, ka sociālā palīdzība attiecībā uz piekļuvi mājokļiem ļauj radīt "baltās" darbavietas – darbavietas, kas nepieciešamas, lai reaģētu uz pašreizējiem un turpmākajiem sociālajiem izaicinājumiem, piemēram, iedzīvotāju novecošanos; uzsver labvēlīgo ietekmi, kas attiecībā uz atbalsta projektiem un integrāciju mājokļu jomā varētu būt Eiropas Sociālās uzņēmējdarbības fondam;

52. aicina dalībvalstis un reģionālās un vietējās iestādes, pamatojoties uz analīzi par iespējamām vajadzībām mājokļu jomā, veikt efektīvus un stimulējošus pasākumus, lai cīnītos pret mājokļu ilgstošu neapdzīvotību, jo īpaši blīvi apdzīvotās zonās, nolūkā apkarot spekulācijas nekustamā īpašuma jomā un pārveidotu šādus mājokļus par sociālajiem mājokļiem;

53. uzsver, cik svarīga ir mājokļu novērtēšanas sistēma no veselības un drošības viedokļa, kas ļauj veikt ar mājokļiem saistītu veselības apdraudējumu izvērtēšanu;

54. aicina dalībvalstis un attiecīgās iestādes vienkāršot sociālo mājokļu pieprasīšanas procedūru un uzlabot sociālo mājokļu piešķiršanas taisnīgumu, pārredzamību un objektivitāti, atbilstīgi katrai dalībvalstij specifiskiem sociāliem, ekonomiskiem un kultūras apstākļiem, lai nepieļautu diskrimināciju un novērstu jebkādu "izvairīšanās efektu" no visneaizsargātākajām iedzīvotāju grupām — parādību, kas veicina telpisko segregāciju un geto veidošanos; šajā saistībā uzsver atsevišķās dalībvalstīs spēkā esošu mehānismu piemērotību, piemēram, legālu, precīzu un pārredzamu piešķiršanas kritēriju saraksts, kas veicina sociālo daudzveidību, sociālā mājokļa pieprasītāju anonimitāti, informācijas izplatīšanu par brīvajiem mājokļiem, pieprasījumu dokumentu izvērtēšanas sistēmu izveidi, kritērijus izstrādājošo struktūru un mājokļus piešķiršo struktūru nošķiršanu un pienācīgu pārvaldību mājokļu piešķiršanas jomā, lai plašā mērogā veicinātu sociālo daudzveidību;

55. vērš uzmanību uz problēmām, kas saistītas ar sabiedrības novecošanos un nepieciešamību nodrošināt piekļuvi atbilstošam un pienācīgam mājoklim par pienācīgu cenu arvien lielākam skaitam vecāku cilvēku ES; norāda, ka veci cilvēki visās dalībvalstīs kļūst nabadzīgāki, un šajā nolūkā prasa jaunās Eiropas Inovācijas partnerības aktīvām vecumdienām, kas koordinē pētījumus šajā jomā, īpaši daļā pievērst īpašu uzmanību tieši pieejamu pasākumu izstrādei, lai ļautu veciem cilvēkiem pēc iespējas ilgāk palikt savās mājās; šajā sakarībā norāda, ka pašreizējo mājokļu pieejamības nosacījumu uzlabošana ir atbilstīgs veids, kā mazināt sociālo atstumtību, izmantojot pasākumus, kas veicina vecāka gadagājuma cilvēku

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

patstāvību; tāpēc aicina dalībvalstis savās valstu reformās paredzēt īpašu daļu, kas būtu veltīta pieejamu risinājumu izstrādāšanai, lai vecāka gadagājuma cilvēki varētu pēc iespējas ilgāk pavadīt vecumdienas savās mājās, ņemot vērā, ka esošo mājokļu pieejamības uzlabošana ir vēlams risinājums, lai, veicinot viņu patstāvību, palīdzētu cilvēkiem palikt savās dzīves vietās un atvieglotu iespējas atkal iesaistīties sabiedriskajā dzīvē;

56. norāda, ka sociālo mājokļu jomai ir jābūt tā strukturētai, lai nepieļautu nedz ģentifikāciju, nedz geto veidošanos; aicina attiecīgos gadījumos paredzēt finansiālos stimulus, kas vērsti uz kopējās un jauktās privāto un sociālo mājokļu telpas izveidi, lai nepieļautu sociālo segregāciju;

57. ņemot vērā Eiropā pastāvošo sociālo nevienlīdzību, jo īpaši dalībvalstīs, kas ES pievienojušās nesen, par ļoti nozīmīgiem uzskata Eiropas Savienības centienus atbalstīt nelabvēlīgā stāvoklī esošas sabiedrības šķiras, jo sevišķi attiecībā uz mājokļa piešķiršanu;

58. iesaka dalībvalstīm un attiecīgajām iestādēm uzlabot piekļuvi pieejamiem mājokļiem, palielinot sociālo un pieejamo mājokļu skaitu un kvalitāti un pilnveidojot to integrāciju ar pašvaldību aprūpes un sociālajiem dienestiem, piesaistot šim mērķim līdzekļus no ESF un citiem struktūrfondiem;

59. uzsver, ka sociālo mājokļu sistēma, koordinējot to ar efektīviem pašvaldību aprūpes un citiem sociālajiem dienestiem, sekmēs personas autonomijas apstākļu uzlabošanu, palīdzot sociāli neaizsargātajām vai nelabvēlīgajām grupām uzsākt neatkarīgu dzīvi, mazinot atkarību no sociālā atbalsta un palielinot personisko autonomiju;

60. aicina attiecīgās valsts un privātās iestādes sistemātiski iekļaut inženierzinātņu, arhitektūras, pilsētplānošanas un būvniecības apmācības sistēmās moduļus par apbūvētu teritoriju pieejamību un *Design for all*;

61. pauž nožēlu par tendenci visā pasaulē ierobežot sociālo mājokļu piedāvājumu un aicina dalībvalstis iekļaut bieži vien novārtā atstāto vidusšķiras ģimeņu grupu sociālo mājokļu programmās, jo ekonomikas krīzes rezultātā, tāpat kā citas mājāsaimniecības, arī tās var ciest no materiālās nenodrošinātības;

62. uzskata Savienības apņemšanos attīstīt integrētu un ilgtspējīgu pilsētvidi, jo īpaši sociālos mājokļus, par efektīvu līdzekli, lai problemātiskos rajonus integrētu apkārtējā pilsētvidē un cīnītos pret nabadzību un sociālo atstumtību; tāpēc aicina dalībvalstis un attiecīgās iestādes vairāk un integrētāk izmantot struktūrfondus (ERAF, ESF), kā arī EIB un citas finanšu iespējas un atvieglot to savstarpējo koordināciju un sinerģijas starp tām; uzskata, ka iedzīvotāju pietiekama līdzdalība un viņu lemtspēja pirms sociālo mājokļu būvniecības un atjaunošanas, kā arī to būvniecības un atjaunošanas laikā palīdz stiprināt sociālo integrāciju un kohēziju;

63. prasa Komisijai veikt pētījumu par ieguldījumu modeļu ar sociālu ietekmi efektivitāti sociālo mājokļu jomā, uzmanību pievēršot struktūrfondu piedāvātajām iespējām, kad tos izmanto kā finanšu instrumentus – iespējams, apvienojumā ar citiem finansējuma avotiem – nolūkā veicināt ieguldījumus ar sociālu ietekmi tādās jomās kā jaunu, videi saudzīgu darbavietu izveide vai darbavietu izveide jauniešiem un sociālā integrācija, nodrošinot ar mājokļiem nelabvēlīgos apstākļos esošas iedzīvotāju grupas;

64. ar nožēlu atzīmē, ka no vardarbības ģimenē cietušie visticamāk bieži paliek bīstamajā vidē, ja viņi finansiālā ziņā ir atkarīgi no pāridarītāja un tādējādi nespēj sev meklēt atsevišķu, piemērotu mājokli; tādēļ aicina ES veicināt dzimumu līdztiesības aspektus integrējošas politikas jomas, programmas un finansējuma veidus, kuru mērķis būtu uzlabot no vardarbības ģimenē cietušu personu piekļuvi drošam un finansiāli pieejamam mājoklim, un aicina dalībvalstis rast alternatīvu ārkārtas un pagaidu mājokļu finansiāli pieejamus risinājumus un palielināt cietušo personu patversmju un rehabilitācijas centru skaitu, kā arī citus saistītus sociālos pakalpojumus, piemēram integrētus ģimenes pakalpojumus (piemēram, ģimenes tieslietu centri);

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

65. atgādina, ka 2009. gadā bija septiņreiz vairāk vientuļo māšu nekā vientuļo tēvu; tādēļ uzskata, ka līdz ar citām mazākaizsargātām grupām vai personām, piemēram, vientuļajiem vecākiem, jaunajām ģimenēm, lielām ģimenēm, jauniešiem, kuru karjera vēl tikai sākas, sievietēm migrantēm, personām ar īpašām vajadzībām un vecāka gadagājuma cilvēkiem, šai vientuļo māšu grupai būtu jāpiešķir prioritāte sociālā mājokļa piešķiršanā; atzīmē, ka ekonomikas krīzes sākumā tā vairāk ietekmēja vīriešus, nevis sievietes, bet, krīzei padziļinoties, sieviešu bezdarba līmenis palielinājās vairāk nekā vīriešu bezdarba līmenis;

Cīņa pret enerģētisko nabadzību

66. pauž bažas par enerģētiskās nabadzības palielināšanos, kas skar 50–125 miljonus Eiropas iedzīvotāju un ko galvenokārt izraisa šādu faktoru kopums: zemi māsaimniecības ienākumi, nekvalitatīva apkure un siltumizolācija un pārmērīgi augstas enerģijas izmaksas;

67. aicina Komisiju pieņemt paziņojumu par enerģētiskās nabadzības apkarošanu, kurā mudinātu dalībvalstis ieviest enerģētiskās nabadzības definīciju, pamatojoties uz kopīgiem parametriem, bet pielāgojot to katras dalībvalsts situācijai, ņemot vērā katrai valstij specifiskos apstākļus; atkārtoti uzsver, ka dažāda veida mājokļu finansiālā pieejamība jāvērtē ne tikai no īres maksājumu viedokļa, bet arī ņemot vērā ar tiem saistītos rēķinus par kurināmo; tomēr uzskata, ka enerģētisko nabadzību nevar aplūkot tikai no izmaksu un enerģijas cenu aspekta, jo tai ir arī kvalitatīvs aspekts, kas saistīts ar iedzīvotāju izturēšanos un ieradumiem attiecībā uz enerģijas patēriņu;

68. prasa Eiropas Komisijai un dalībvalstīm nodrošināt, ka iekšējā enerģijas tirgus padziļināšanu obligāti papildina aizsardzības pasākumi neaizsargātajiem patērētājiem;

69. uzskata, ka tiesības uz piekļuvi enerģijai ir būtiski svarīgas, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi; aicina dalībvalstis precizēt "pienācīga mājokļa" definīciju, iekļaujot tajā arī energoefektivitātes standartus; mudina dalībvalstis, jo īpaši ar sabiedrisko enerģijas jomas regulatoru starpniecību, cīnīties pret enerģētisko nabadzību un pieņemt integrētus pasākumus, pamatojoties uz vietējiem energobilanci gan publiskajā, gan privātajā sektorā, tostarp:

- izveidojot īpašas finanšu shēmas attiecībā uz enerģijas izmaksām visneaizsargātākajām māsaimniecībām (piemēram, taisnīga enerģijas cenu noteikšana, vienreizējs vai citos sociālajos pabalstos integrēts atbalsts, rēķinu neapmaksāšanas novēršana, aizsardzība pret piegādes pārtraukumiem);
- izveidojot īpašus valsts vai reģionālos fondus, kuru mērķis ir samazināt enerģētisko nabadzību un kurus varētu uzturēt ar enerģijas piegādātāju finansiālu iemaksu saistībā ar viņu pienākumiem samazināt patēriņu, piemērojot Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti;
- atbalstot stimulus un instruēšanas pasākumus, lai palīdzētu iedzīvotājiem samazināt enerģijas patēriņu;
- izmantojot efektīvus, ilgtermiņa finanšu pasākumus, lai veicinātu dzīvojamo ēku energoefektivitāti gan pilsētu, gan lauku teritorijās, vienlaikus nodrošinot, ka pārmērīgi netiek palielināti īrnieku izdevumi par mājokli pēc ietaupītās enerģijas atreķināšanas; prasa Komisijai uzņemties šā jautājuma koordināciju un pētīt stimulējošu instrumentu ieviešanu;

70. atgādina, ka dzīvojamo ēku nozarei ir viens no lielākajiem enerģijas taupīšanas potenciāliem; uzsver, ka vidējā un ilgā termiņā, ciktāl enerģētiskās atjaunošanas izmaksas nepārsniedz ietaupījumus par enerģiju, energoefektivitātes pasākumiem visupirms vajadzētu labvēlīgi ietekmēt māsaimniecību pirkspēju un uzlabot to dzīves apstākļus; uzsver, ka šie pasākumi ļauj arī samazināt oglekļa dioksīda emisijas un radīt jaunas darbavietas, atbalstīt vietējo ekonomiku un samazināt ar veselību saistītos izdevumus;

71. īpaši uzsver potenciālos ieguvumus no programmām, kas paredz subsidēt energoefektivitātes nodrošināšanas iekārtu un atjaunojamās enerģijas mikroģeneratoru uzstādīšanu sociālo mājokļu objektos, radot enerģijas izmaksu ietaupījumus un taisnīgi sadalot saražoto enerģiju starp īrniekiem un mājokļu apvienību vai īpašnieku, kā rezultātā samazinātos enerģijas rēķini īrniekiem, un īpašniekiem tiktu nodrošināti papildus līdzekļi turpmākai dzīvojamā fonda renovācijai un uzlabošanai;

72. uzskata, ka energoefektivitātes pasākumi nolūkā mazināt enerģētisko nabadzību veicina arī veselības profilaksi (elpošanas ceļu un kardiovaskulārās slimības, alerģijas, astma, saindēšanās ar pārtiku un oglekļa monoksīdu, ietekme uz iedzīvotāju garīgo veselību);

Otrdiena, 2013. gada 11. jūnijs

73. atkārtoti uzsver, cik liela nozīme ir programmām, kas vērstas uz energoefektivitātes uzlabošanu, lai palielinātu sociālo mājokļu un privātā sektora mājokļu pieejamību; uzsver nepieciešamību Komisijai precizēt valsts atbalsta pamatnostādnes attiecībā uz šādai renovācijai un ieguldījumiem paredzētajiem dalībvalstu un ES līdzekļiem, un attiecīgos gadījumos piešķirt rīcības brīvību, atļaujot mājokļu apvienību un privāto īpašnieku ieguldījumiem, kas paredzēti šāda divkārša sociāla un vides mērķa sasniegšanai, izmantot visatbilstošākās finansējuma plūsmas, nepārkāpjot ES konkurences noteikumus;

74. atzinīgi vērtē to, ka pasākumi energoefektivitātes uzlabošanai un atjaunojamo enerģiju izmantošanai būs tiesīgi saņemt ERAF un Kohēzijas fonda finansējumu laika posmā no 2014. līdz 2020. gadam; mudina dalībvalstis, vietējās un reģionālās iestādes, kā arī visus iesaistītos sociālos partnerus izmantot ERAF un Kohēzijas fonda līdzekļus, lai finansētu energoefektivitātes uzlabošanu, prioritāti piešķirot mājāsaimniecībām, kuras visvairāk skar enerģētiskā nabadzība;

75. uzsver enerģijas piegādātāju nozīmi nesaskaņu novēršanā un atrisināšanā, jo īpaši uzstādot modernus skaitītājus, ieviešot klientu apkalpošanas dienestus un uzlabojot pārredzamību attiecībā uz cenām;

76. aicina dalībvalstis labāk informēt mājāsaimniecības, izmantojot informācijas kampaņas, par atbildīgāku resursu patēriņu un par atbalstu, kas tām ir pieejams saskaņā ar pielāgotu sociālā atbalsta plānu, un veikt izglītojošas un informējošas kampaņas, jo īpaši sociālās jomas darbiniekiem, par enerģētiskās nabadzības riskiem;

77. aicina dalībvalstis izstrādāt valsts datu bāzes par enerģētisko nabadzību;

o
o o

78. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

P7_TA(2013)0247

Sieviešu mobilitāte izglītības un profesionālajā jomā

Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. jūnija rezolūcija par sieviešu mobilitāti izglītības un profesionālajā jomā ES (2013/2009(INI))

(2016/C 065/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, jo īpaši tā 2. un 3. pantu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 8., 45., 165. un 166. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 21., 23. un 25. pantu,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu "Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015." (COM(2010)0491),

⁽¹⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.